

การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษา แม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 3

Management of Safety in School of The Mae Salong Nai Educational
Development Network, Mae Fah Luang District, under The Chiang Rai
Primary Educational Service Area Office 3

พิเชษฐ์ แสนสุข

Phichet Saensuk

สุนทร คล้ายอ่ำ

Sunthon Khelaium

มหาวิทยาลัยพะเยา

University of Phayao

E-mail: 66205267@up.ac.th

Received: 19 March 2025; Revised: 7 April 2025; Accepted: 9 April 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 2) เปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และ ขนาดของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 123 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ พบว่า มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.85 เมื่อประเมินด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test independent) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1) การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ ด้านการควบคุมความปลอดภัยในการใช้งานอาคารสถานที่ และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม ตามลำดับ

2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของสถานศึกษา พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, ความปลอดภัยในโรงเรียน, เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

Abstract

The purposes of this research article were: 1) to study the safety management of educational institutions in Mae Salong Nai Educational Development Network, Mae Fah Luang District under Chiang Rai Primary Educational Service Area Office 3, and 2) to compare the safety management of educational institutions in Mae Salong Nai Educational Development Network, Mae Fah Luang District under Chiang Rai Primary Educational Service Area Office 3 classified by educational background, work experience, and school size. The sample group consisted of 123 participants. The research instrument was a questionnaire about safety management in educational institutions covering 5 main areas: 1) accident prevention and resolution, 2) social problem prevention and resolution, 3) disaster prevention and management, 4) student health maintenance, and 5) building safety control. The instrument quality assessment showed a content validity (IOC) of 1.00 and a reliability coefficient of 0.85 using Cronbach's alpha method. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, t-test (independent), and One-Way Analysis of Variance (ANOVA).

The results of this study were as follows:

1. The safety management in educational institutions of Mae Salong Nai Educational Development Network, Mae Fah Luang District under Chiang Rai Primary Educational Service Area Office 3 was found to be at a high level in all 5 aspects. When considering each aspect separately, student health maintenance received the highest mean score, followed by disaster prevention and management, accident prevention and resolution, building safety control, and social problem prevention and resolution, respectively.

2. The comparison of safety management in educational institutions of Mae Salong Nai Educational Development Network, Mae Fah Luang District under Chiang Rai Primary Educational Service Area Office 3, classified by educational background, work experience, and school size, showed no statistically significant differences at the .05 level when analyzed overall and in individual aspects, which did not support the initial hypothesis.

Keywords: Management, School Safety, Chiang Rai Primary Educational Service Area Office 3

บทนำ

ในปัจจุบันนี้ ความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษามีปรากฏในสถานการณ์ต่าง ๆ อยู่เสมอ ส่งผลกระทบต่อชีวิตสวัสดิภาพทั้งร่างกาย และจิตใจของนักเรียน นำมาซึ่งความสูญเสีย ถึงจะมีการกำหนดมาตรการต่าง ๆ ออกมาป้องกันแต่ก็ยังพบเหตุการณ์เกิดขึ้น จำเป็นต้องหามาตรการ ปรับปรุงกลไกที่มีอยู่ให้ชัดเจนขึ้น ขณะที่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 กำหนดไว้ชัดเจนเรื่อง คุณธรรม จริยธรรม ศ.นพ.จรัส สุวรรณเวลา ได้กล่าวว่า การสร้างอุปนิสัยที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดสังคมที่ดี สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ต้องอาศัยการสร้างที่เกิดจากโรงเรียน การปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกเริ่มต้นได้ที่ “โรงเรียน” โดยการสร้างความปลอดภัยในเด็กถือเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายในสังคมที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษา ชุมชน ผู้ปกครอง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กซึ่งเป็นสถาบันหรือหน่วยทางสังคมที่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด โดยควรเริ่มจากเล็กไปใหญ่จากครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และสังคมรอบตัว (เกศกาญจน์ บุญเพ็ญ, 2561)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ 6 ยุทธศาสตร์หลัก ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) เพื่อให้แผนการศึกษาแห่งชาติบรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมาย วิสัยทัศน์ และแนวคิดการจัดการการศึกษาโดยได้กำหนดในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีวัตถุประสงค์หลักในการเสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตของคนทุกช่วงวัย จากภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ และภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 -2579) จึงได้ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่เกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของโลกยุคศตวรรษที่ 21 เป็นพลวัตที่ก่อให้เกิดความท้าทายในด้านการเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) ประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ การติดกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางที่ตกค้างความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ เป็นผลให้เกิดการเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทั้งยังเกิดภัยคุกคามต่อความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและประเทศชาติ มีความซับซ้อนและรุนแรงมากขึ้น ซึ่งภัยในแต่ละด้านล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศอุปสรรคบนนโยบาย Quick Win 7 วาระเร่งด่วน ข้อที่ 1 ความปลอดภัยของผู้เรียนกระทรวงศึกษาธิการมองเห็นภัยที่เกิดขึ้นแก่นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่เกิดขึ้นซ้ำและส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจในหลายปีที่ผ่านมา เช่น ภัยจากการคุกคามทางเพศ ภัยจากการกลั่นแกล้งรังแก (Bully) รวมถึงภัยที่เกิดจากโรคอุบัติใหม่ ได้แก่ การแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) เป็นผลให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และสวัสดิภาพชีวิตของนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จึงได้จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับพื้นฐาน (พ.ศ. 2566-2570) โดยเน้นกลยุทธ์ด้านความปลอดภัยจากภัยทุกรูปแบบ มีเป้าหมายหลักคือการสร้างสถานศึกษาคุณภาพสูงที่สะอาด ปลอดภัย ร่มรื่น น่าอยู่ และมีอัตลักษณ์ชัดเจน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3, 2565, น.18-19) กรณีศึกษาของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนในพื้นที่สูงและห่างไกล 10 แห่ง พบว่ามีความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ มลพิษ โรคติดต่อ รวมถึงภัยจากสื่อออนไลน์ โดยปัจจัยเสี่ยงหลักแบ่งได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ ความปลอดภัยของอาคาร สภาพแวดล้อม อุปกรณ์การเรียน การเดินทาง และ การศึกษานอกสถานที่ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3, 2565)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์และนำเสนอแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัยที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพ และสามารถประยุกต์ใช้กับบริบทของสถานศึกษาห่างไกลได้อย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่มั่นคงปลอดภัย และยั่งยืนในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษา การบริหารจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3
- 2) เพื่อเปรียบเทียบ การบริหารจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และ ขนาดของสถานศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 10 โรงเรียน โดย บุคลากรทางการศึกษา ทั้งสิ้น 173 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 123 คน โดยใช้สูตรตารางคำนวณของเครจซี่และมอร์แกน (Bartlett et al. , 2001) ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่ายโดยการจับสลาก ตามสัดส่วนของ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสถานศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม สร้างขึ้นจากการศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จากเอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา เพื่อกำหนดขอบเขตและกรอบแนวคิดแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ได้แก่ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การบริหารจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert Scales) มีจำนวน 42 ข้อ จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา จำนวน 7 ข้อ 2. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา จำนวน 6 ข้อ 3. ด้านการควบคุมความปลอดภัยในการใช้งานอาคารสถานที่ในสถานศึกษา จำนวน 5 ข้อ 4. ด้านการป้องกันภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ในสถานศึกษา จำนวน 8 ข้อ 5. ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยของนักเรียนในสถานศึกษา จำนวน 6 ข้อ

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

3.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) นำผลการตรวจสอบ ของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และค่า IOC ที่คำนวณได้ 1.00 ทุกข้อ จากนั้นผู้วิจัยนำ เครื่องมือที่ได้จากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการหาความเชื่อมั่นต่อไป

3.2 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถาม ไปหาความเชื่อมั่น โดยนำไป ทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของ แบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งมี ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและวิธีวิเคราะห์ ข้อมูลตาม ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามนำไปแจกแจงความถี่ และร้อยละ

4.2 การวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา จำแนกตาม ระดับ การศึกษา สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าที (Independent sample t-test) ประสิทธิภาพการทำงาน และ ขนาดของสถานศึกษา สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนา การศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอมะป้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ตาราง 1 แสดงการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอมะป้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ในภาพรวม

การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	(n= 123)		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา	4.25	0.38	มาก
2. ด้านการป้องกันและแก้ไขทางสังคมในสถานศึกษา	4.15	0.42	มาก
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา	4.35	0.33	มาก
4. ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยของนักเรียนในสถานศึกษา	4.45	0.28	มาก
5. ด้านความปลอดภัยในการใช้งานอาคารสถานที่ในสถานศึกษา	4.20	0.40	มาก
รวมเฉลี่ย	4.28	0.36	มาก

จากตาราง 1 พบว่า การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษา แม่ฮ่องสอนใน อำเภอมะป้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 โดยรวมเฉลี่ย คือ $\bar{X} = 4.28$ อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารจัดการความปลอดภัยใน สถานศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยของนักเรียนในสถานศึกษา ($\bar{X} =$

4.45) รองลงมา ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.35$) ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.25$) ด้านการควบคุมความปลอดภัยในการใช้งานอาคารสถานที่ในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.20$) และน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขทางสังคมในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.15$) ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และ ขนาดสถานศึกษา

ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำแนกตาม ระดับการศึกษา

การบริหารจัดการความปลอดภัย ในสถานศึกษา	ปริญญาตรี		ปริญญาโท		t	Sig. (2-tailed)
	n = 109		n = 14			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการป้องกันและแก้ไข อุบัติเหตุในสถานศึกษา	4.25	0.38	4.35	0.35	1.02	0.31
2. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญห ทางสังคมในสถานศึกษา	4.15	0.42	4.25	0.40	0.95	0.34
3. ด้านการป้องกันและแก้ไข อุบัติเหตุในสถานศึกษา	4.35	0.33	4.45	0.30	1.10	0.27
4. ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยของ นักเรียน ในสถานศึกษา	4.45	0.28	4.55	0.25	1.25	0.21
5. ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน อาคารสถานที่	4.20	0.40	4.30	0.38	0.98	0.33
เฉลี่ยรวม	4.28	0.36	4.38	0.34	1.06	0.29

หมายเหตุ: * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบ การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำแนกตาม ระดับการศึกษา พบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการบริหารจัดการความปลอดภัยในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

การบริหารจัดการความ ปลอดภัยในสถานศึกษา	น้อยกว่า 5 ปี		5-10 ปี		มากกว่า 10 ปี		F	Sig.
	n = 37		n = 75		n = 11			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการป้องกันและแก้ไข อุบัติเหตุในสถานศึกษา	4.20	0.40	4.30	0.35	4.40	0.30	1.23	0.30
2. ด้านการป้องกันและแก้ไข	4.10	0.45	4.20	0.40	4.30	0.35	1.15	0.32

ปัญหาทางสังคมในสถานศึกษา									
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา	4.30	0.35	4.40	0.30	4.50	0.25	1.45	0.24	
4. ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยของนักเรียน ในสถานศึกษา	4.40	0.30	4.50	0.25	4.60	0.20	1.60	0.21	
5. ด้านความปลอดภัยในการใช้งานอาคารสถานที่	4.15	0.42	4.25	0.38	4.35	0.33	1.10	0.34	
เฉลี่ยรวม	4.23	0.38	4.33	0.34	4.43	0.29	1.31	0.27	

จากตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอมะปายหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีการบริหารจัดการความปลอดภัยในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอมะปายหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำแนกขนาดสถานศึกษา

การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		F	Sig.
	n = 10		n = 79		n = 34			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา	4.15	0.42	4.25	0.38	4.35	0.33	1.20	0.31
2. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคมในสถานศึกษา	4.05	0.45	4.15	0.42	4.25	0.38	1.10	0.34
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา	4.25	0.38	4.35	0.33	4.45	0.30	1.35	0.26
4. ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยของนักเรียน ในสถานศึกษา	4.35	0.33	4.45	0.28	4.55	0.25	1.50	0.23
5. ด้านความปลอดภัยในการใช้งานอาคารสถานที่	4.10	0.40	4.20	0.38	4.30	0.35	1.05	0.35
เฉลี่ยรวม	4.18	0.40	4.28	0.36	4.38	0.32	1.24	0.29

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอมะปายหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

เชียงราย เขต 3 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า บุคลากรที่มีขนาดสถานศึกษา แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการความปลอดภัยในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจควรแก่การนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ในภาพรวม การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศาสวัต ธนุนาจารย์ (2566) ที่ศึกษาการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานครพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีการปฏิบัติในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน 5 ด้าน เมื่อพิจารณาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา เป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยของนักเรียนในสถานศึกษา รองลงมา คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา รองลงมา คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา รองลงมา คือ ด้านการควบคุมความปลอดภัยในการใช้งานอาคารสถานที่ในสถานศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขทางสังคมในสถานศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก เป็นเพราะว่าสถานศึกษาได้ดำเนินการลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุโดยใช้หลักการบริหารจัดการความปลอดภัย (Safety Management) ซึ่งครอบคลุมกระบวนการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) การวางแผนและมาตรการป้องกัน (Preventive Measures) การจัดอบรมความปลอดภัยให้แก่ครู บุคลากร และนักเรียน ตลอดจนการจัดทำแผนเผชิญเหตุและการซ้อมอพยพอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับหลักการของ ระบบการบริหารจัดการความปลอดภัย (Safety Management System: SMS) ซึ่งเน้นการจัดการความเสี่ยงโดยใช้ข้อมูลจากการประเมินวิเคราะห์ และกำหนดแนวทางป้องกันและแก้ไขอย่างเป็นระบบ รวมถึงการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษดา ไพโรลักษณ์ และธีระภัทร ประสมสุข (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานความปลอดภัยนักเรียนของโรงเรียนในพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 6 พบว่า การบริหารงานความปลอดภัยนักเรียนในด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคมในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก เป็นเพราะว่าสถานศึกษาได้ดำเนินการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางสังคม โดยเฉพาะในประเด็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การกลั่นแกล้ง การใช้สารเสพติด ความรุนแรง และพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของนักเรียนและบรรยากาศการเรียนรู้ สอดคล้องแนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Student Support System) ซึ่งเน้นการมีระบบการเฝ้าระวัง คัดกรอง ดูแล ช่วยเหลือ และส่งต่ออย่างเป็นระบบ รวมถึงการส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และความตระหนักรู้ในสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการป้องกันปัญหาทางสังคมในระยะยาว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพรรณ เกตุแก้ว และ ปองสิน วิเศษศิริ (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินการรักษาความปลอดภัยตามมาตรการป้องกัน และแก้ไขปัญหาทางสังคมของโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า การดำเนินการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคมในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก เป็นเพราะว่าสถานศึกษาได้ให้ความสำคัญกับ การเตรียมความพร้อมและรับมือภัยพิบัติหรือเหตุฉุกเฉินต่าง ๆ อย่างรอบด้าน เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม แผ่นดินไหว หรือโรคระบาด ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักเรียน ครู และบุคลากรในโรงเรียน สอดคล้องกับแนวนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ ที่สนับสนุนให้สถานศึกษาดำเนินการตาม มาตรการโรงเรียนปลอดภัย (School Safety) ซึ่งครอบคลุมถึงการวางแผนรับมือภัยพิบัติ การอบรมบุคลากร การฝึกซ้อมอพยพ และการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เช่น โรงพยาบาลในพื้นที่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษดา ไพโรลักษณ์ และ อีระภัทร ประสมสุข (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานความปลอดภัยนักเรียนของโรงเรียนในพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 6 พบว่าด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยของนักเรียนในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เป็นเพราะว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับสุขภาพของนักเรียน ทั้งในเชิงกายภาพ จิตใจ และสิ่งแวดล้อม โดยมีการตรวจสุขภาพประจำปี การจัดอาหารกลางวันที่มีคุณภาพ การส่งเสริมสุขนิสัย เช่น การล้างมืออย่างถูกวิธี การทำความสะอาดห้องเรียน ห้องน้ำ และบริเวณโดยรอบ ตลอดจนการประสานงานกับหน่วยบริการสาธารณสุขในชุมชน สอดคล้องกับ แนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Student Support System) และ หลักการส่งเสริมสุขภาพตามแนว Health Promoting School ซึ่งเน้นการสร้างเสริมสุขภาพที่ยั่งยืนแก่เด็กและเยาวชนผ่านการมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง และชุมชน โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และพฤติกรรม เป็นไปตามแนวนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และ กระทรวงสาธารณสุข ที่ร่วมกันขับเคลื่อนโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพทั่วประเทศ ซึ่งระบุให้โรงเรียนต้องดำเนินการตามเกณฑ์ด้านสุขภาพและอนามัยอย่างเคร่งครัด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษดา ไพโรลักษณ์ และ อีระภัทร ประสมสุข (2567) ที่ได้ศึกษาการบริหารงานความปลอดภัยนักเรียนของโรงเรียนในพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 พบว่าด้านปัญหาสุขภาพและอนามัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านความปลอดภัยในการใช้อาคารสถานที่ในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก เป็นเพราะว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการรักษาความปลอดภัยในการใช้อาคารสถานที่ โดยมีการดำเนินการตรวจสอบความมั่นคงของอาคารและการบำรุงรักษาโครงสร้างอาคารต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการจัดระบบการป้องกันภัยที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน เพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการใช้งานอาคารสถานที่ ซึ่ง สอดคล้องกับแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยเน้นการจัดการด้านการตรวจสอบและบำรุงรักษาอาคารให้มีความปลอดภัย รวมถึงการจัดการกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนให้ปลอดภัยจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้งาน ซึ่งเป็นการดำเนินการที่สามารถลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564). สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกอร อุณสถานนท์ (2563) ที่ได้ศึกษาการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านอาคารสถานที่ อยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำแนกตามระดับการศึกษา ประสิทธิภาพการทำงาน และ ขนาดของสถานศึกษา พบว่า ไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะว่า ทุกสถานศึกษาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ซึ่งดำเนินการตามนโยบายและแนวทางที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งสร้าง

มาตรฐานการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยให้เป็นแนวทางเดียวกันทั่วประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) ส่งผลให้บุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ แม้จะมีความแตกต่างด้าน ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และ ขนาดของสถานศึกษา แต่มีแนวทางปฏิบัติด้านความปลอดภัยที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผกากรอง ดั่งสุข และ จรัส อติวิทยากรณ (2568) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 พบว่า การจำแนกตามระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกัน และ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชีรา ใจหวัง (2561) ศึกษาการจัดการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 พบว่า จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ไม่มีความแตกต่างกัน และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศตวรรษ ถวิลคำ (2566) ศึกษาการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายที่ 42- 43 สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนจำแนกตามขนาดสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่

การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอมะป้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ในภาพรวม การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และ ขนาดของสถานศึกษา พบว่า ไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะว่า ได้ดำเนินการตามนโยบายมาตรฐานเดียวกันจากหน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ที่กำหนดโดย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังภาพ 2

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

สรุป

1. การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษา แม่ฮ่องสอนใน อำเภอมะปายหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ในภาพรวม พบว่า ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยของนักเรียนในสถานศึกษา รองลงมา คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา รองลงมา คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา รองลงมา คือ ด้านความปลอดภัยในการใช้งานอาคารสถานที่ในสถานศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขทางสังคมในสถานศึกษา

2. การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอมะปายหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่า เมื่อจำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในทุกด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยของนักเรียน และด้านความปลอดภัยในการใช้งานอาคารสถานที่ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา ควรมีการตรวจสอบจุดเสี่ยงในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอและปรับปรุงแก้ไขอย่างเร่งด่วน

1.2. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา ควรเปิดเผยข้อมูลการประเมินความเสี่ยงและแผนรับมืออุบัติเหตุให้ผู้ปกครองและชุมชนได้รับทราบ

1.3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคมในสถานศึกษา ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตและภูมิคุ้มกันทางสังคมให้นักเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.4. ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยของนักเรียนในสถานศึกษา ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคอย่างสม่ำเสมอโดยบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน

1.5. ด้านการควบคุมความปลอดภัยในการใช้งานอาคารสถานที่ในสถานศึกษา ควรจัดระบบการตรวจสอบอาคารสถานที่ตามมาตรฐานความปลอดภัยอย่างเป็นระบบและมีการบันทึกผลอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนในอำเภอมะปายหลวงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

2.2 ควรศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน อำเภอมะปายหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). คู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา. กรุงเทพฯ:กระทรวงศึกษาธิการ. เกศกาญจน์ บุญเพ็ญ. (2561). 5 มิติความปลอดภัยของเด็ก เริ่มสร้างได้ “โรงเรียน”. เรียกใช้เมื่อ 10

ธันวาคม 2561 จาก <http://mgronline.com/qol/detail/9610000120198>.

กนกกร อุณสถานนท์. (2563). การบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

- การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 10(2), 1-14.
- กฤษดา ไพโรจน์ และ ชีระภัทร ประสมสุข. (2567). การบริหารงานความปลอดภัยนักเรียนของโรงเรียนในพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6. วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย. 6(6), 1427-1438.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ผกากรอง ดั่งสุข และ จรัส อติวิทยากรณ. (2568). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1. วารสารมหาจุฬานาครพรรณ์. 8(2), 29-42.
- ศิริพรรณ เกตุแก้ว และ ปองสิน วิเศษศิริ. (2557). การดำเนินการรักษาความปลอดภัยตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคมของโรงเรียนประถมศึกษา. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา. 9(3), 170-180.
- สุชีรา ใจหวัง. (2561). การศึกษาการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. วารสารบริหารการศึกษา มศว. 15(28): 50-61.
- ศตวรรษ ถวิลคำ. (2566). การศึกษาการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายที่ 42-43 สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน. 5(2), 209-222.
- ศาสตราจารย์ ธนุอาจารย์ (2566). การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. 9(3), 292-310
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3. (2565). แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2566-2570). เชียงราย: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด.
- Bartlett, J. E., Kotrlik, J. W., & Higgins, C. C. (2001). Organizational research: Determining appropriate sample size in survey research. *Information Technology, Learning, and Performance Journal*. 19(1), 43-50.